

Zarzuty i główne argumenty

W dniu 21 grudnia 2000 r. skarżący złożył zażalenie na decyzję o nieawansowaniu do grupy zaszerogowania A4 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2000 r. W dniu 2 lipca 2001 r. strona pozwana uwzględniła zażalenie i poinformowała skarżącego, że zostały podjęte kroki w celu zakończenia oceny, co nie zostało jednak wykonane. Skarżący złożył w rezultacie wnioski o przedstawienie informacji na temat dalszych kroków związanych z decyzją z dnia 2 lipca 2001 r. Strona pozwana, uznawszy, że sprawozdania z oceny za okres 1995-1997 oraz 1997-1999 nie zostały dotychczas zamknięte, zaproponowała skarżącemu ustalenie jego oceny za okres 1997-1999 na poziomie, który uzyskał za okres 1999-2001.

Chociaż skarżący odrzucił tę propozycję, strona pozwana zamknęła jednak jego sprawozdanie z oceny za okres 1997-1999 i zdecydowała o niewłączeniu nazwiska skarżącego na listę urzędników uznanych za najbardziej zasłużonych i nieawansowaniu go do grupy zaszerogowania A4 w ramach postępowania w sprawie awansu w 2000 r.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi przede wszystkim, że decyzja ta jest nieważna, gdyż została wydana w czasie gdy nie istniały zgodnie z prawem zamknięte sprawozdania z oceny za sporne okresy. W istocie strona pozwana popełniła przewinienie, nie sporządzając w odpowiednim czasie sprawozdań z oceny skarżącego za okres pomiędzy 1 lipca 1995 a 30 czerwca 1999 r.

Skarżący podnosi również, że strona pozwana przystąpiła do porównywania zasług skarżącego w niewłaściwy sposób, gdyż użyła do tego celu kryteriów pomocniczych, takich jak wiek oraz staż pracy, które mogą znaleźć zastosowanie wyłącznie w przypadku równości zasług urzędników przedstawionych do awansu, co w tym wypadku nie miało miejsca. Zaskarżona decyzja narusza zatem art. 45 regulaminu pracowniczego, jak również zasadę równości traktowania.

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2006 r. — Larsen przeciwko Komisji

(Sprawa F-11/06)

(2006/C 74/70)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Holger Larsen (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i inni [Przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, avocats]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji z dnia 2 marca 2005 r. dyrektora Urzędu Administrowania i Wypłacania Należności Indywidualnych o obniżeniu wynagrodzenia skarżącego począwszy od dnia 1 maja 2005 r.;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego dodatku mieszkaniowego, do którego ma on prawo od dnia, w którym przestał mu być wypłacany, powiększonego o odsetki z tytułu odszkodowania, naliczone według stawki Europejskiego Banku Centralnego powiększonej o dwa punkty procentowe;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik zatrudniony w przedstawicielstwie Komisji w Londynie korzystał, począwszy od dnia 1 października 2002 r., z dodatku mieszkaniowego na podstawie art. 14a załącznika VII do regulaminu pracowniczego oraz rozporządzenia nr 6/66/Euratom i nr 121/66/EWG⁽¹⁾. Gdy wspomniany przepis został uchylony w związku ze zmianą regulaminu pracowniczego, decyzją z dnia 2 maja 2005 r. Komisja odebrała skarżącemu wspomniany dodatek.

Na poparcie swojej skargi skarżący podnosi przede wszystkim naruszenie art. 62 regulaminu pracowniczego i art. 19 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego. Należy zauważyć w szczególności, że niesłusznie strona pozwana zastosowała ten ostatni przepis według wykładni przyjętej w dniu 14 października 2004 r. przez kolegium dyrektorów administracyjnych, która wyłącza dodatek mieszkaniowy ze składników wynagrodzenia objętych przepisami przejściowymi ustalonymi w tym przepisie. Taka wykładnia byłaby w istocie niezgodna z prawem, gdyż ograniczałaby zakres gwarancji dochodu nominalnego, o którym mowa w spornym przepisie.

Ponadto skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja narusza zasadę równoważności siły nabywczą urzędników, wyrażoną w art. 64 i 65 regulaminu pracowniczego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rad nr 6/66/Euratom, 121/66/CEE z dnia 28 lipca 1966 r. ustanawiające wykaz miejsc, w odniesieniu do których może być przyznany dodatek mieszkaniowy, maksymalną kwotę tego dodatku i zasady jego przyznawania, Dz.U. 150, str. 2749.